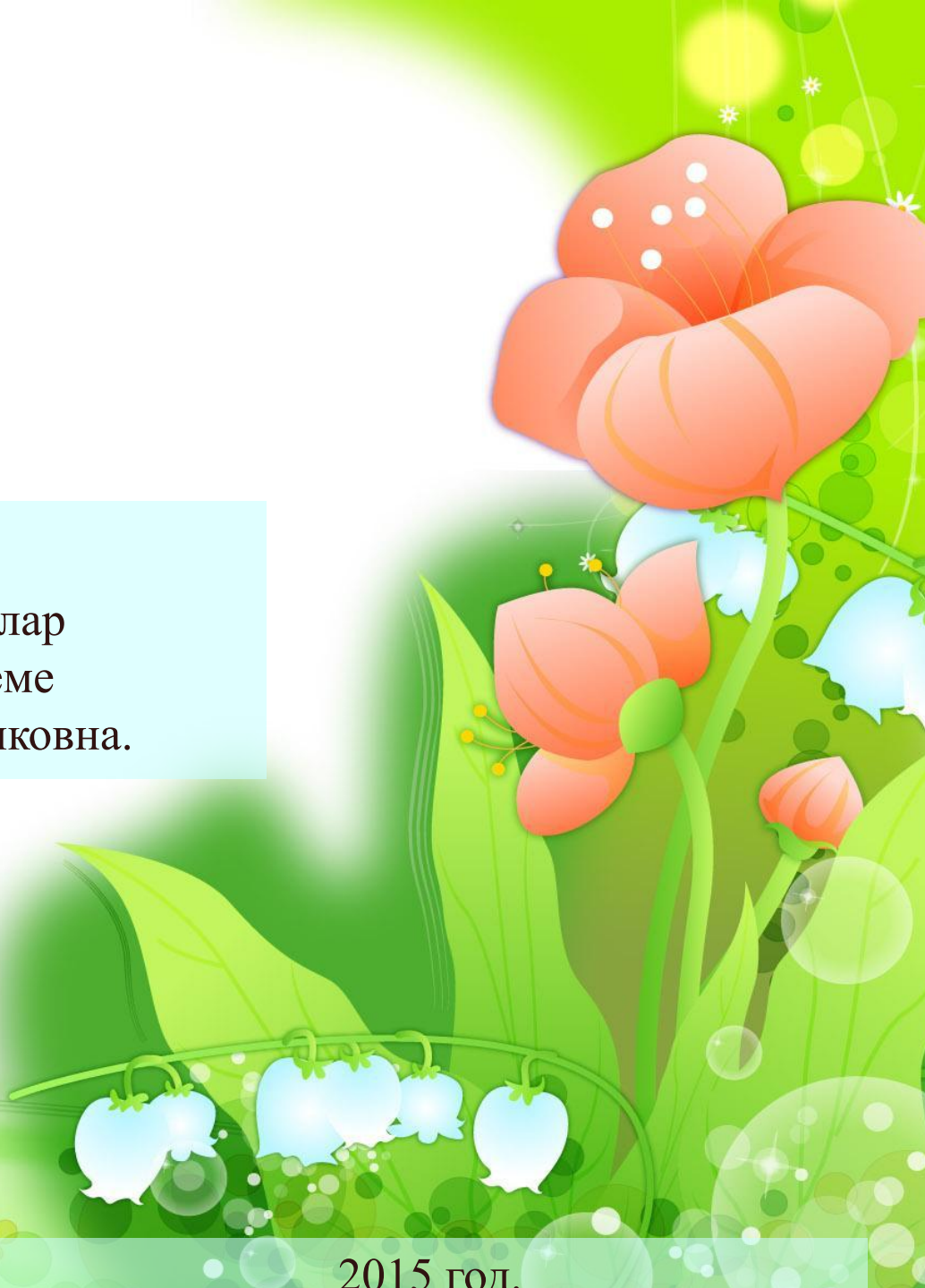

Әзерләде:

Түбән Кама шәһәренең 84 нче балалар
бакчасының беренче нәниләр төркеме
тәрбиячесе Сатдарова Лейсан Садыковна.

2015 год.

Уен эшчәнлеге – мөктәпкәчә яшьтәге бала үсешендә зур этәргеч. Бакчада балалар өчен уен тирәлеген булдыру – төп шарт булып тора. Мөктәпкәчә яшь вакытындагы уеннар логикасыннан чыгып, уен эшчәнлегенең берничә формасын күрсәтеп була. Аларның һәрберсе үзенә генә хас специфик уенчыклар һәм уен җиһазларын, атрибутканы күздә тоту.

1. Режиссёрлык уены – уенчыклар ярдәмендә сюжет уйлап табу, тиешле яссылыкны күз алдына китерү. Бу уен өчен образлы уенчыклар (персонажлар) һәм аларга туры килә торган предметлы тирәлек кирәк.
2. Рольле уен – персонажлар исеменнән сюжет уйлап табу һәм шул сюжет буенча уйнау. Роль өчен атрибутлар: костюм һәм аксессуарлар, сәхнә җиһазлары булдыру кирәк.
3. Кагыйдәле уеннар – махсус җиһазлар кулланып уйнала торган хәрәкәтле уеннар һәм өстәл уеннары (лото, домино, өстәлдәге футбол, хоккей)

Уен мәктәпкәчә яшътәге бала тормышында мөстәкыйль эшчәнлекне үстерүдә зур роль уйный. Үзара мөнәсәбәтләрдә ориентлашу, күзаллауны үстерү һәм аралашу өлкәсендә дә уен киң кулланыла. Рәсем, конструкцияләү, әвәләү дәрәсләрендә бала алдан алынган махсус күнекмәләр һәм белемнәрне куллана. Шул ук вакытта ул үзе теләгән һәм аның гына дөнъясына якын булган тема буенча ясый, әвәли – ижат итә ала.

Ә уен белән ничек? Балаларны уйнарга өйрәтергә кирәк. Бу өйрәтү тәрбияче тарафыннан житәкче, уен кагыйдәләрен әйтеп, күрсәтмә бирүче ролендә түгел, ә кушылып бергә уйнаучы, уенга кызыксыну һәм теләк уятучы ролендә булырга тиеш.

Сюжетлы уен баладан теге яки бу эшнең реаль, кулга тотарлык продуктын таләп итми. Бала тормышта чын чүкеч белән кадак тотмаса да, бу уен вакытында (“Без –төзүчеләр”) уенчык чүкеч белән кадак та кага ала. Уен аша төрле ситуацияләрдә бала үзен ничек тотар, кайсы яктан күрсәтер икәнән ачык күреп була. Төрле предметлар, уен атрибутларын кулланып уйналган бу уеннарда балаларның үзара аралашу дәрәжәсе, сүзлек байлыгы һәм диалогта бәйләнешле сөйләмә үсә, үз-үзләрен тоту күнекмәләре формалаша.

Уен вакытында баланың акыл үсешендә генә түгел, ә шәхес буларак формалашуында да алга китеш күренә. Уендагы төрле рольләргә кереп, бала, реаль тормыштагы кешеләрнең эш-гамәлләрен кабатлый, алар арасындагы мөнәсәбәтләрне, эмоцияләрне һәм кичерешләрне уенга күчәрә.

Кешелекнең күптөрле эшчәнлегенә кебек үк, сюжетлы – рольле уеннар үзеннән –үзе килеп чыкмый. Уенга баланы, ул уенны уйный белүче кеше (тәрбияче, зуррак бала, әти-әни, күрше баласы һ.б.) өйрәтә. Урамда – ишегалдындагы зуррак балалар, күршеләр, дуслар, күпбуынлы яки күпбалалы гаиләләрдә – олы кешеләр өйрәтсә, балалар бакчасында – тәрбияче – гаиләдәге бердән-бер балага абый-апаны, житеп бетмәгән өлкән буын кешеләрен дә алыштыра.

Димәк, сюжетлы уенны оештыруның **1 нче принцибы:**

Тәрбияче балалар белән бергә уйнарга тиеш. Дәрәс вакытында, режим моментларында тәрбияче – укытучы позициясендә: өйрәтә, таләп итә, бәя тотарга тиеш. Балалар үзләрен иркен һәм тигез дәрәжәдә хис итәргә, тәрбияченең басымын һәм буйсынырга тиешле кеше икәннен сизеп түгел, ә кызыклы итеп уйнаучы уенчы буларак кабул итәргә тиешләр.

2нче принцип – мәктәпкәчә балачакның һәрбер этабында уенны шундый итеп төзәргә кирәк ки, бала үзенә уенның яңа һәм катлаулырак якларын ача алсын. Уенның сюжетын аңлау – аның уңышлы барышын тәэмин итә; партнерын нәрсә эшләгәннен аңлау – аның белән аралашуда төп шарт булып тора.

3нче принцип – уенның шартларын аңлату һәм уйнаучылар белән шул шартларны бергәләп кабул итә белү. Кечкенә төркемнәргә бүленеп, бергә киңәшләшеп уйнау – балада иптәшләрненә дә уенны аңлатма белү күнекмәләрен үстерә.

Тәрбияче уен вакытында үзе дә уйный белергә, балаларның тәкъдимнәрен һәм теләкләрен кабул итә алырга тиеш. Уенда тәрбияче сүзе – закон буларак түгел, ә бер уенчының теләге буларак кабул ителергә тиеш. Уенда кыенлыктар барлыкка килгәндә, ситуациядән чыга белү, сюжетны тиз һәм профессиональ рәвештә үзгәртә белү сыйфаты да тәрбияче өчен бик мөһим сыйфат.

Сюжетлы уеннар аша без, тәрбиячеләр нәниләрне әдәп-әхлак кагыйдәләренә өйрәтә, жәмгыять тормышына, социаль-коммуникатив күнекмәләргә кертә алабыз.

Балаларны кечкенәдән инсафлы, әдәпле, тәрбияле итеп тәрбияләү – эти-әниләрнең җаваплы һәм изге бурычы. Үз-үзеңне тоту, аралашу күнекмәләре бирү гаиләдә, балалар бакчасында башлана. Тәрбия – ата-аналарның, тәрбиячеләрнең зур осталыгын, тырышлыгын һәм түземлеген таләп итә торган дәвамлы эш. 2 яшькә кадәрге балалар күбесенчә гаиләдә тәрбияләнә. Димәк, әдәплелек кагыйдәләре өйдә эти-әни, әби-бабай тарафыннан өйрәтелә. Балаларга “алай ярамый”, “болай эшләмә” дип өзлексез тукуп, кисәтеп торулар гына уңай нәтижәләр бирми. Әхлак тәрбиясе бирү эзлекле, даими алып барылырга тиеш. Тәрбия эше кешелек жәмгыятье барлыкка килгәннән бирле яши. Тәрбия иҗтимагый күренеш. Рухи ярлылык әхлаксызлык тудыра. Әхлаксыз жәмгыятьнең киләчәге юк. Шуңа күрә бала кечкенә булганда үк әхлак тәрбиясенә игътибар бирергә дип саныбыз. Яхшыны яманнан, яманны яхшыдан аера белү тәрбиясе кешедә яштән үк тәрбияләнә.

Сюжетлы уеннар аша әхлак тәрбиясе бирү балалар бакчасының барлык төркемнәредә дә, барлык төр балалар эшчәнлегенә барышында да тормышка ашырыла. Әхлак тәрбиясе бирү нәтижәсендә балаларда:

- әйләнә-тирә дөньяга карата уңай караш тәрбияләнә;
- гаиләсенә, туган ягына, туган авылына, туган иленә мөхәббәт тәрбияләнә;
- коллективта үзара мөнәсәбәтләр, үз-үзенә культуралы тоту күнекмәләре, бергәләп уйнау һәм эшләү осталыгы, үзенә һәм башкаларның эшләгән эшләрен гадел бәяләү сәләте формалаша;
- социаль-иҗтимагый сыйфатлар тәрбияләнә.

Шуңа күрә тәрбияче һәр балага хөрмәт белән карарга тиеш, балаларның бер-берсенә белән эмоциональ-уңай мөнәсәбәттә аралашуны оештыра белергә тиеш дип саныйбыз.

Әхлак тәрбиясе бурычлары беренче кечкенәләр төркеменән башлап тормышка ашырыла. Бу төркемдә балаларга аларның жөнәс буенча аерымлау турында башлангыч мәғлүмәт бирелә: малайлар кыска чәчле була, алар күлмәк, чалбар, шорты кияләр, ә кызлар озын чәчле булалар, алар бантик тагалар, матур, чәчәкле күлмәк кияләр. Бу күренешне дә сюжет аша өйрәтү мөһим. Кыз белән малай чыгалар, диалог формалаштырабыз Исәнме, син кем? Исәнме, мин малай, мин Марат. Син кем? Мин кыз, мин Алия. Сюжетлы-ролле уеннар, мәсәлән, “Гаилә” уенында гаилә мөнәсәбәтләре, әти-әниләргә хөрмәт тәрбияләнә: Балаларны әби, бабай, әти, әни, кыз, малай итеп билгелибез, киендерәбез. Өстәл артында ситуация барлыкка килә. Бер-берсен гаилә әғзалары ризык белән сыйлый. Ә инде “Кибет”, “Ветеринар клиникасында”, “Яшелчә кибетендә”, “Аптека” һәм башка уеннарда олыларга хөрмәт, сөйләшкәндә ягымлы сүзләр кулланырга өйрәтәләр.

Шулай итеп, безнең балаларыбыз инсафлы, тәртипле һәм әдәпле булсын өчен, киләчәктә тормышлары якты, матур, күңел тынычлыгы булсын өчен аларны кечкенәдән үк бу әйберләргә күрсәтеп, ролләштерү төп максатларыбызның берсе. Максатларны тормышка ашыру – ата-аналарның һәм тәрбиячеләрнең зур тырышлыкларын таләп итә торган эш.

Инсценировка «Әминә үкереп елый...»

«Табибта» сюжетлы уен

Табиб: «Сулагыз, суламагыз!»

...пациент качкан

Изытибар өчен рахмат!

